

Etsikkoajasta eteenpäin

Sana hallussa, sp 24.8.2008

Francis Frangipane: From Visitation to Habitation

Israelissa ei ollut esiintynyt profeettaa 400 vuoteen. Nyt Johannes Kastaja seisoi Elian hengessä ja voimassa Juudean erämaassa. Hänen silmänsä salamoivat, kun hänen sanomansa jyrisi ukkosen tavoin edessään olevien ihmisten sielun maisemassa. Jumalan myrsky oli palannut Israeliin. Historioitsijat väittävät, että jopa miljoona ihmistä otti vastaan parannuksen kasteen Johanneksen läpituokevan julistuksen ansiosta. Se oli ennennäkemätön alku Jumalan lähettämälle aikakaudelle.

Jeesus tuli keskelle tätä sähköistä ilmapiiriä, missä ihmisten usko oli herännyt, ja toi mukanaan ihmeet, jollaisia ei oltu ennen nähty Israelin historiassa. Elävän Jumalan läsnäolo virtasi esiin Kristuksen kautta. Hänen sanomansa oli vertaansa vailla: *Jumalan Valtakunta on tullut lähelle!*

Kaikista väkijoukoista, tunnusteoista, merkeistä ja ihmeistä huolimatta Jeesus, hämmästyttävää kyllä, valitti kansakunnan tilaa. Hän itki, koska hänen näkemyksensä mukaan kansa ei tajunnut etsikkoaikaansa (Luuk.19:44).

Millä tavalla he sitten kulkeutuivat ohi tämän Jumalan liikehdinnän? Onhan varma asia, että valtavat ihmisjoukot vastasivat Johanneksen kehotukseen tehdä parannus. On selvää, että ihmiset olivat hämmästyksissään kaikesta yliluonnollisesta: parantumattomat oli parannettu ja pahojen henkien valtaan joutuneet vapautettu! Entäs sitten ne kansanjoukot, jotka seurasivat Jeesusta autiolla seudulle ja tulivat ruokituiksi viidestä leivästä ja kahdesta kalasta - eivätkö he tajunneet tämän ajankohdan ainutlaatuisuutta?

On ilmeistä, että kansanjoukot olivat hyvin tietoisia tämän etsikkoajan parantavasta ja ihmeitä tekevästä ilmapiiristä (ks.Luuk.4:14-19 ja Jes.61:1-2). Mutta silloin, kun Jumala antaa etsikkoajan, hän kutsuu esille kahdenlaisia asioita: mahdollisuutta tehdä tyhjäksi Paholaisen teot ja sitten rakentaa Jumalan Valtakuntaa parannettujen asuttavaksi. Hän ei tule parantamaan meitä, jotta sitten hiljaksen luisuisimme takaisin vanhaan elämäntapaamme. Hän parantaa meitä sitä varten, että voisi kokonaan muuttaa meidät omaksi kuvakseen. Hän vahvistaa niitä, jotka on päästänyt vapauteen, jotta he voisivat rakentaa "jälleen ammoin raunioituneet asumukset... ottaa käyttöön isiensä autioituneet tilat... ja pystyttää hävitetyt kaupungit" (Jes.61:4).

Jos tämän mullistuksen jotenkin kadottaa näkyvistä tai väheksyy sitä, se on vakavaa. Kun meille on paljon uskottu, meiltä myös paljon vaaditaan. Ymmärräthän, että sana *etsikkoaika* ei tarkoita ainoastaan parantumisen aikaa, se tarkoittaa myös syvällisen tutkimisen aikaa, joutumista tiukkaan koettelemiseen. Jumala ei vain iloitse siitä, että me pääsemme vapauteen, hän haluaa myös nähdä, että me reagoimme häneen nyt suuremmalla kuuliaisuudella.

Juuri meidän kuuliaisuutemme on se, mikä muuttaa tulevaisuuttamme, mikä tuottaa meille siunauksen. Mutta jos emme reagoi tähän kaikkeen oikealla tavalla, myös erilaiset katastrofit voivat olla ovella. Hän kehottaa vastikään parantumisen kokeneita, että nämä "eivät tekisi enää syntiä", jottei tapahtuisi jotakin vielä pahempaa (Joh.5:14). Pelastuksen kokeneita hän varoittaa, että mikäli heidän sielunsa jäävät entiseen tilaansa, vaikka heidän

sisäinen ihmisensä on laitettu järjestykseen ja saanut kokea puhdistumisen, *sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa (Matt.12:45).*

On ymmärrettävä, että siellä missä Jumala siirtää pois meidän taakkamme, siellä myös loppuvat kaikki verukkeet. Kun meidät on parannettu kaikesta vaivoistamme, Herra odottaa, että panemme sivuun kaikki erimielisyydet, teemme sovinnon ja pidämme yhtä niin kuin taivaallisen yhteisön keskenään kuuluu, ja alamme muuttaa maailmaa.

Hengen vuodatuksen uusi aika

Viimeisten vuosien aikana Herra on nostanut esiin kansainvälisen armadan erilaisia esirukouspalveluita. Tällaisen rukousliikehännän tuloksena alkaa tulla esiin ensi merkkejä etsikkoajasta. Melkein viikoittain saadaan kuulla uutisia ylikuonnollisista ilmiöistä ja herätyksistä. Monet kokevat, että olemme nyt lähellä hengellistä herätyksen aikaa.

Olen itse henkilökohtaisesti saanut seurata Lakelandin herätystä GOD-TV:stä. Niin, onhan siinä joitakin pikkuasioita, joita minä tekisin vähän toisin, mutta minua liikuttaa ihmisten hengellinen nälkä sekä huomattavat ihmeet ja kääntymykset. Mikä tärkeintä, minua koskettaa Jumalan kirkkauden läsnäolo. Mutta samalla kun sydämeni täyttyy ilosta, minä myös pelkään. Sillä kun me rukoilemme pyhää etsikkoaika tulevaksi, me rukoilemme Jumalan Valtakunnan tulemistä - sitä Jumalan hallintavaltaa maan päälle, mikä on jo taivaassa. Minua huolestuttaa tämä: jos me pyydämme hartaasti, että Jumalan Valtakunta tulisi, olemmeko silloin varmasti valmiita luopumaan omasta valtakunnastamme?

Useimmat ensi vuosisadan israelilaisista eivät ymmärtäneet etsikkoaikaansa. He kyllä saivat siunauksia, kosketuksen taivaasta ja paranivat, mutta he eivät silti tajunneet Jumalan päämäärää ja heidän takiaan Jeesus itki. Joka tapauksessa, kun Helluntai saapui, silloin opetuslapset veivät etsikkoajan siihen tavoitteeseen, mihin se tähtäsi: *alkuseurakunnasta tuli Jumalan asunto maan päällä.* Koko kaupungin laajuinen seurakunta oli yhtenäinen, rukoukseen antautunut ja keskittynyt Jeesukseen (Ap.t.3:1). Ihmeet olivat tavallisia samoin kuin ylenpalttinen anteliaisuus köyhiä kohtaan. Alkuseurakunta asetti näin etsikkoajan mittapuun: merkit, ihmeet ja uskoon tulemiset, mutta myös Kristus-keskeisen yhtenäisyyden, joka vallitsi sekä johtajien että rivijäsenien keskuudessa.

Jos sinun paikkakunnallasi ei ole toimivaa Kristus-keskeistä yhteyttä eri seurakuntien välillä, niin aloitetaan vaikka rukoilemalla johtajien puolesta. Niin, saamme iloita herätyksen merkeistä, mutta pitääkäämme mielessämme kaikella vakavuudella se, että Jumalan antaman etsikkoajan tarkoitus on, että meistä tulee asumus Jumalan läsnäoloa varten.

Francis Frangipane

Copyright © 2008 Francis Frangipane

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on www.frangipane.org